

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

7. zauważa ponadto, że w nowym porozumieniu brak pewnych istotnych elementów:
  - unikania podwójnych standardów: z jednej strony przepisy porozumienia, a z drugiej zapisy traktatu lizbońskiego i dorobku wspólnotowego;
  - wszystkie umawiające się strony porozumienia, zarówno obecni, jak i przyszli członkowie strefy euro, powinni mieć takie samo prawo do pełnego udziału we wszystkich szczytach państw strefy euro;
8. ubolewa, że ostateczna treść aktu nie odzwierciedla wniosku Parlamentu o pełen udział jego przewodniczącego w nieformalnych szczytach strefy euro; podkreśla, że wybrany przewodniczący szczytów strefy euro powinien wystosować stałe zaproszenie do pełnego udziału w tych szczytach;
9. podkreśla, że umawiające się strony powinny w pełni przestrzegać zobowiązania, że w ciągu maksimum pięciu lat włączą Traktat o stabilności, koordynacji i zarządzaniu do traktatów UE, i wzywa do usunięcia przy tej okazji pozostałych słabych punktów w traktacie lizbońskim;
10. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji głowom państw i szefom rządów państw członkowskich, przewodniczącemu Rady Europejskiej, przewodniczącemu Eurogrupy, parlamentom państw członkowskich, Komisji oraz Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

Iran i jego program jądrowy

P7_TA(2012)0024

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie Iranu i jego programu jądrowego

(2013/C 239 E/08)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Iranu,
- uwzględniając oświadczenie wydane w dniu 22 stycznia 2011 r. przez wysoką przedstawiciel UE w imieniu państw E3+3 po rozmowach z Iranem w Stambule w dniach 21 i 22 stycznia 2011 r.,
- uwzględniając pismo wysokiej przedstawiciel UE z dnia 21 października 2011 r. skierowane do sekretarza Najwyższej Rady Bezpieczeństwa Narodowego Islamskiej Republiki Iranu Saida Dżalilego,
- uwzględniając raport dyrektora generalnego Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) z dnia 8 listopada 2011 r. w sprawie wdrożenia Porozumienia o zabezpieczeniach Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej i odpowiednich postanowień rezolucji Rady Bezpieczeństwa w sprawie Islamskiej Republiki Iranu,
- uwzględniając rezolucję Rady Gubernatorów MAEA z dnia 18 listopada 2011 r.,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel UE z dnia 18 listopada 2011 r. w sprawie rezolucji Rady Gubernatorów MAEA,
- uwzględniając oświadczenie wysokiej przedstawiciel UE z dnia 29 listopada 2011 r. w sprawie ataku na ambasadę Wielkiej Brytanii w Teheranie i jej splądrowania,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 9 grudnia 2011 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie Iranu z dni 14 listopada 2011 r., 1 grudnia 2011 r. oraz 23 stycznia 2012 r.,

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- uwzględniając zaangażowanie Iranu na rzecz Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, konieczność, aby wszystkie państwa będące stroną tego układu całkowicie wypełniły wszystkie podjęte zobowiązania, oraz prawo państw będących stroną układu do prowadzenia badań, produkcji oraz wykorzystania energii jądrowej dla celów pokojowych bez wyjątku, zgodnie z art. I i II tego układu,
  - uwzględniając zalecenie Komisji Spraw Zagranicznych PE dla Rady w sprawie spójnej polityki wobec reżimów, wobec których UE stosuje środki ograniczające w sytuacji, gdy ich przywódcy działają w granicach UE na rzecz osobistych i handlowych interesów,
  - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że w wyniku ratyfikacji Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej Iran wyrzekł się nabywania broni jądrowej i jest prawnie zobowiązany do zgłaszania wszelkich swoich działań jądrowych, w tym materiału jądrowego, oraz do objęcia ich zabezpieczeniami MAEA;
- B. mając na uwadze, że Iran nadal nie wywiązuje się ze swoich zobowiązań wynikających ze wszystkich odnośnych rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ, w tym z najnowszej z nich nr 1929 (2010), oraz nie przestrzega wymogów Rady Gubernatorów MAEA, które dotyczą pełnego i nieograniczonego dostępu tej agencji do wszystkich obiektów, urządzeń, osób oraz dokumentów, umożliwiającego przeprowadzenie właściwej kontroli irańskiego programu jądrowego oraz pozwalającego MAEA na wypełnianie roli nadzorczej w dziedzinie energii jądrowej,
- C. mając na uwadze, że w sprawozdaniu MAEA z listopada 2011 r. wyrażono „poważne zastrzeżenia co do ewentualnych militarnych aspektów irańskiego programu jądrowego”, ponieważ „pewne działania” „związane z tworzeniem jądrowego urządzenia wybuchowego” „mogą być nadal w toku”;
- D. mając na uwadze, że w dniu 27 grudnia 2011 r. wiceprezydent Iranu Reza Rahimi zagroził zamknięciem cieśniny Ormuz z użyciem siły militarnej w razie nałożenia sankcji na wywóz irańskiej ropy naftowej; mając na uwadze rozmieszczenie kolejnych sił europejskiej i amerykańskiej marynarki wojennej w celu przeciwdziałania tej groźbie, a także maksymalne podniesienie gotowości wojskowej w całym regionie;
- E. mając na uwadze, że – naruszając obowiązki wynikające z Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej – Iran potajemnie wybudował zakład wzbogacania uranu w Fordo w pobliżu Kom i zawiadomił MAEA o jego istnieniu dopiero dłuższy czas po rozpoczęciu budowy; mając na uwadze, że utajnianie informacji dodatkowo osłabia wiarę w zapewnienia Iranu o czysto cywilnym charakterze jego programu jądrowego;
- F. mając na uwadze, że w dniu 5 stycznia 2012 r. minister spraw zagranicznych Turcji Ahmet Davutoğlu przekazał Iranowi zaproszenie wysokiej przedstawiciel UE do wznowienia rozmów w kwestiach jądrowych z udziałem państw E3+3; mając na uwadze, że podczas wizyty tureckiego ministra spraw zagranicznych minister spraw zagranicznych Iranu Ali Akbar Salehi stwierdził, iż Iran jest gotowy do wznowienia rozmów;
- G. mając na uwadze, że ministrowie spraw zagranicznych UE uzgodnili wprowadzenie wobec Iranu dodatkowych środków ograniczających w sektorze energetycznym (obejmujących stopniowe embargo na przywóz ropy naftowej do UE), w sektorze finansowym (obejmujących środki przeciwko irańskiemu bankowi centralnemu) oraz w sektorze transportu, a także dalsze ograniczenia wywozu, zwłaszcza dotyczące złota oraz wrażliwych towarów i technologii podwójnego zastosowania, jak również wskazanie kolejnych osób i podmiotów, w tym kilku znajdujących się pod kontrolą Korpusu Strażników Rewolucji Islamskiej;
- H. mając na uwadze fakt, że Rada ponownie potwierdziła, iż jest zdecydowana wypracować dyplomatyczne rozwiązanie irańskiej kwestii jądrowej przy zastosowaniu podejścia dwutorowego;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

- I. mając na uwadze, że Rada potwierdziła, iż celem UE jest nadal osiągnięcie wszechstronnego i długofalowego porozumienia, które da społeczności międzynarodowej pewność co do wyłącznie pokojowego charakteru irańskiego programu jądrowego, a zarazem zagwarantuje Iranowi przysługujące mu prawo do pokojowego wykorzystywania energii jądrowej zgodnie z Układem o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej;
  1. przypomina, że ryzyko rozprzestrzeniania broni w związku z irańskim programem jądrowym pozostaje źródłem poważnych obaw UE, i jest głęboko zaniepokojony oświadczeniem zawartym w raporcie MAEA, iż – jak pokazują wiarygodne informacje – „Iran przeprowadził działania istotne dla stworzenia jądrowego urządzenia wybuchowego”;
  2. szczerze ubolewa nad przyspieszeniem przez Iran prac nad wzbogacaniem uranu, co narusza sześć rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz jedenaście rezolucji Rady Gubernatorów MAEA i czego dowodem jest niedawno rozpoczęte w podziemnym zakładzie w Fordo niedaleko Kom wzbogacanie uranu do poziomu sięgającego 20%;
  3. ponownie wzywa Iran do zaprzestania rozwoju technologii wzbogacania uranu, która znacznie wykracza poza potrzebę zapewnienia bezpieczeństwa dostaw paliw dla celów cywilnych, przy czym wiąże się to z lekceważeniem międzynarodowych obaw odnośnie do tajnych planów militarnych;
  4. popiera przyjęte przez Radę dodatkowe środki ograniczające wobec Iranu dotyczące sektora energii i sektora finansowego, a także dodatkowe sankcje skierowane przeciwko konkretnym osobom i organizacjom, w tym kilku kontrolowanym przez Korpus Strażników Rewolucji Islamskiej; uznaje, że sankcje i środki dyplomatyczne mogłyby pomóc w skłonieniu rządu irańskiego do zaakceptowania i respektowania rezolucji Organizacji Narodów Zjednoczonych przy uniknięciu dalszej eskalacji; zauważa, że sankcje nie są celem samym w sobie i że do tej pory sankcje UE wobec Iranu nie osiągnęły zadeklarowanych celów;
  5. ponownie podkreśla od dawna reprezentowane przez UE stanowisko, zgodnie z którym nierozstrzygnięte z Iranem kwestie dotyczące jego programu jądrowego muszą być rozwiązane pokojowo, a militarne rozwiązanie tego konfliktu nie istnieje;
  6. stwierdza, że stopniowo wprowadzone zostanie embargo na wywóz irańskiej ropy naftowej do UE i że zawarte już umowy nadal mogą być wykonywane do dnia 1 lipca 2012 r.; wzywa Radę do podjęcia decyzji w sprawie środków na rzecz zrekompensowania poszczególnym państwom członkowskim UE skutków embarga;
  7. apeluje, aby sankcje i środki ograniczające były ukierunkowane na założony cel i proporcjonalne do niego i realizowane z myślą o wywarceniu nacisku głównie na ponoszące odpowiedzialność elity represyjnych lub zbrodniczych reżimów oraz odpowiedzialne podmioty niepubliczne upadłych państw, przy jednoczesnym zmniejszeniu do minimum, w miarę możliwości, negatywnych skutków dla ludności cywilnej, zwłaszcza jej najbardziej wrażliwych grup;
  8. wspiera zobowiązanie Rady do poszukiwania dyplomatycznego rozwiązania kwestii irańskiego programu jądrowego zgodnie z dwutorowym podejściem i celami UE dotyczącymi osiągnięcia wszechstronnego i długoterminowego porozumienia; wzywa irańskie władze do udzielenia pozytywnej odpowiedzi na propozycję poważnych negocjacji, zgodnie z pismem wysokiej przedstawiciel UE z dnia 21 października 2011 r., poprzez wyraźne wykazanie gotowości do zaangażowania się w środki budowy zaufania oraz, bez żadnych warunków wstępnych, w znaczące rozmowy mające na celu poważne zajęcie się obecnymi obawami dotyczącymi kwestii jądrowej;
  9. ponownie wzywa władze Iranu do wypełniania zobowiązań tego kraju wynikających z Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej; wzywa irański parlament i rząd, aby ratyfikowały i wdrożyły protokół dodatkowy oraz aby w pełni zrealizowały postanowienia porozumienia o zabezpieczeniach całkowitych;
  10. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Iran wyraził zgodę na przyjęcie w dniach od 29 do 31 stycznia 2012 r. wysokiej rangą delegacji MAEA – kierowanej przez zastępcę dyrektora generalnego Hermana Nackaertsa – w celu przeprowadzenia kontroli;

Czwartek, 2 lutego 2012 r.

11. stanowczo wzywa Iran do pełnej współpracy z MAEA w sprawie wszystkich nierozstrzygniętych kwestii, zwłaszcza tych, które dają powody do obaw o możliwy aspekt wojskowy irańskiego programu jądrowego, w tym poprzez zapewnienie pełnego i bezwarunkowego niezwłocznego dostępu tej agencji do wszystkich wymaganych przez nią obiektów, urządzeń, osób i dokumentów, a także do niesprzeciwiania się mianowaniu inspektorów; podkreśla znaczenie zapewnienia MAEA wszystkich zasobów i uprawnień koniecznych do wypełniania jej zadań w Iranie;
12. wspiera podjęte przez MAEA wysiłki służące nadzorowi rozwoju irańskiego programu nuklearnego w celu przekazania społeczności międzynarodowej adekwatnego obrazu sytuacji,
13. uznaje, że dialog i współpraca z Turcją mogą odegrać ważną rolę w osiągnięciu porozumienia;
14. zdecydowanie potępia irańską groźbę dotyczącą zamknięcia cieśniny Ormuz; wzywa władze Iranu, aby nie przeprowadzały blokady cieśniny Ormuz; uważa, że działanie takie może doprowadzić do konfliktu regionalnego oraz spowodować odwet ze strony społeczności międzynarodowej;
15. wyraża ubolewanie z powodu stałego sprzeciwu Chin i Rosji w Radzie Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych wobec wspierania sankcji przeciwko Iranowi; wzywa Rosję do zaprzestania udzielania pomocy przeznaczonej na rozwój irańskiego programu jądrowego do momentu, aż Iran w pełni wywiąże się ze zobowiązań wynikających z odpowiednich rezolucji ONZ;
16. zdecydowanie potępia atak na ambasadę Wielkiej Brytanii w Teheranie w dniu 29 listopada 2011 r.; wzywa rząd Iranu do wypełniania międzynarodowych zobowiązań, w tym konwencji wiedeńskiej, dotyczących ochrony dyplomatów i ambasad;
17. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji wiceprzewodniczącej Komisji/ wysokiej przedstawiciel Unii ds. zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, rządowi i parlamentom państw członkowskich UE, rządowi i parlamentowi Turcji, rządowi i parlamentowi Chińskiej Republiki Ludowej, rządowi i parlamentowi Federacji Rosyjskiej, dyrektorowi generalnemu MAEA, sekretarzowi generalnemu ONZ, urzędowi Najwyższego Przywódcy oraz rządowi i parlamentowi Islamskiej Republiki Iranu.

Europejski wymiar sportu

P7_TA(2012)0025

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 2 lutego 2012 r. w sprawie europejskiego wymiaru sportu (2011/2087(INI))

(2013/C 239 E/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 18 stycznia 2011 r. pt. „Rozwijanie europejskiego wymiaru sportu” (COM(2011)0012 wersja ostateczna),
- uwzględniając białą księgę Komisji na temat sportu (COM(2007)0391),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Zwalczanie korupcji w UE” (COM(2011)0308),
- uwzględniając dwie konwencje Rady Europy: w sprawie przemocy i ekscesów widzów w czasie imprez sportowych z dnia 19 sierpnia 1985 r. oraz w sprawie działań antydopingowych z dnia 19 sierpnia 1990 r.,